I

Написав оце "Свою компанію" та й згадав інший карколомний випадок, що стався вже в Києві.

II

Дід Арсен... Так величали в письменницькому колі Арсена Олексійовича Іщука, великого демократа ще й характерника...

Доктора наук, професора, декана Київського університету... Так от. Викликали діда Арсена "на килим" у ЦК. Пропобляти за занедбану ідеологічну роботу серед колективу кафедри, прояви українського буржуазного націоналізму. (А спробуй українську літературу, того ж Франка чи Шевченка, у ті часи вивчати без проявів!)

Великий кабінет прикрашений портретами Маркса, Енгельса, Леніна, Хрущова; трохи осторонь і менший розміром — портрет першого секретаря ЦК України Шелеста.

Пісочили-пісочили діда, добиваючись покаяння в усіх мислимих і немислимих гріхах: "Осознайте свои ошибки!" Особливо розорявся щойно переведений з області (забув його прізвище). Такі землю рили, щоб вислужитись, піднятися по службовій драбині. Крив Арсена Олексійовича на "общепонятном".

Іщук слухав — ні пари з вуст.

Та коли отой висуванець сказав: "Этот разжиревший Ищук",— Арсен Олексійович, худющий як тріска, не витримав. Показав на портрети, що стіну прикрашували, і сердито промовив:

— Окромя отих, що на портретах, ідіть ви всі к ібеной матері!

III

Врятував Іщука, як це не дивно, сам Шелест: обмежились доганою. Чи не тому, що Арсен Олексійович і на його портрет показав, коли проголошував сакраментальну ту фразу?